

سه‌شنبه ۵ دی ۱۴۰۲
وطن امروز | شماره ۳۹۲۸

فرهنگ وهنر

اخبار

فیلم‌های منتخب «سینماحقیقت» برای اکران در استان‌ها

اسامی فیلم‌ها و جدول نمایش آثار منتخب هفدهمین دوره جشنواره «سینماحقیقت» در استان‌ها اعلام شد. از ۶ تا ۸ دی‌ماه تعدادی از فیلم‌های منتخب هفدهم دوره جشنواره «سینماحقیقت» در سینماهای گروه سینمایی «هنر و تجربه» به نمایش درمی‌آید. این فیلم‌ها در روزهای چهارشنبه ۶ دی، پنجشنبه ۷ دی و جمعه ۸ دی در ۲ سالن در سینماهای پردیس سینمایی اطلس مشهد، پردیس سینمایی گلستان شیراز، تالار بیضی‌ا اردبیل، اردبیل، سینما مهر آبادان، پردیس سینمایی کاپری گرگان، سینما فرهنگ همدان، سینما آیه قم، سینما سوره اصفهان، تالار شهید آوینی بوشهر و پردیس سینمایی ستاره باران تبریز به نمایش درمی‌آید. فیلم‌های مستند «فس» به کارگردانی علیرضا باغبانی، «هه ۱۹۶۸» به کارگردانی احسان امی، «کنشیر در اسارت» به کارگردانی مهدی ایمانی شه‌میزادی، «پوزال» به کارگردانی احسان فرخی‌فرد و ماریسا ماوتی، «فوی دل» به کارگردانی علی افرهانی صدر، «دختر کوه نور» به کارگردانی جابر بادبند، «آخرین کوسه نهننگ» به کارگردانی رامتین بالف، «هوشل بوکمال» به کارگردانی محمدرضا ابوالحسنی، «بی‌قرار» به کارگردانی محمدعلی فارسی، «آب‌بندان» به کارگردانی رضا اکیریان گالشکلایی، «ناخدا» به کارگردانی علی ازکیان، «عیدوک» به کارگردانی امیر عسکری و «دختران بلد» به کارگردانی سپیده سپه‌آثاری هستند که در سینماهای منتخب گروه سینمایی «هنر و تجربه» به نمایش درخواهند آمد.

ابلاغ وزیر فرهنگ

هیأت مؤسس بنیاد ملی پویانمایی تعیین شد

در پی تصویب تأسیس بنیاد ملی پویانمایی ایران در شورای عالی انقلاب فرهنگی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هیات موسسی برای تدوین برنامه سال ۱۴۰۳ این بنیاد تعیین کرد. در پی تصویب تأسیس بنیاد ملی پویانمایی ایران در شورای عالی انقلاب فرهنگی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هیات موسسی برای تدوین برنامه سال ۱۴۰۳ این بنیاد، همچنین مدیر پنج‌ساله پیش روی آن تعیین کرد. بر اساس این ابلاغ، محمد خزاعی، سیدمحمود اسلامی، محمدحسین نیریومند، امیررضا مافی و فرزانه فخریان عهده‌دار این مسوولیت شدند. همچنین در این ابلاغ، فرزانه فخریان مسوول راهاندازی بنیاد ملی پویانمایی ایران شد. تأسیس بنیاد ملی پویانمایی ایران بنا به تکلیف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای افزایش میزان تولید پویانمایی به میزان ۷۳۰۰ ساعت تا پایان برنامه هفتم توسعه انجام می‌شود.

روایت غزه سوژه ۴ فیلم کوتاه شد

مرکز فیلم جوان سوره با هدف ایجاد چرخه تولید فیلم داستانی در حمایت و معرفی استعدادهای جوان فیلمسازی، نهادهایی را با محوریت حوزه‌های هنری در استان‌های کشور تأسیس کرده است که باشگاه فیلم رویش در مشهد و مدرسه سینمایی سالم در رشت از جمله نهادهای تازه‌تأسیس هستند که تا اثر از این ۴ فیلم کوتاه در مورد غزه را تولید کرده‌اند. فیلم کوتاه «آغوش» به کارگردانی امیرحسین کشمیری و تهیه‌کنندگی حسین رضایی‌فرد نخستین محصول تجربی کوتاه مدرسه سینمایی سلام است که پس از طی مراحل فنی آماده‌نمایش شده‌است. فیلم کوتاه «پیام» به نویسندگی و کارگردانی سعید ملنجی هم تولید باشگاه فیلم رویش مشهد است که روایت یک خبرنگار خاتم را قبل از شهادت او و بعد از حملات وحشیانه رژیم اشغالگر صهیونیستی به تصویر می‌کشد. صدآنگاری این فیلم کوتاه با صداهای واقعی در شهر غزه انجام شده‌است. انیمیشن کوتاه «آوای ابرها» به کارگردانی محمد لطفلی و تهیه‌کنندگی هادی فیروزمندی نیز با الهام از شعر غسان کفانی دربارهٔ مظلومیت کودکان غزه ساخته شده‌است. همچنین انیمیشن کوتاه «سرزمین چونه‌های غمگین» به کارگردانی زینب‌سلوات بدری و تهیه‌کنندگی محدثه پیرهادی قصه‌ای درباره امتداد خون کودکان غزه‌است که با همکاری مشترک مرکز انیمیشن سوره و مرکز فیلم جوان سوره به تولید رسیده‌است. هم‌زمان با اعلام اسامی این آثار، بوستر رسمی آنها هم منتشر شد و به‌زودی عرضه این ۴ اثر کوتاه خواهد شد.

«کت چرمی» و «شماره ۱۰» مسافر داکا شدند

فیلم سینمایی «شماره ۱۰» به کارگردانی حمید زرگرنژاد و تهیه‌کنندگی ابراهیم اصغری، روایتگر داستان یکی از رزمندگان ایرانی که اواخر جنگ تحمیلی به اسارت درمی‌آید و می‌خواهد از اردوگاه فرار کند، در بخش رقابتی سینمای آسیای جشنواره داکا و «کت چرمی» به کارگردانی حسین میرزامحمدی و تهیه‌کنندگی کامران حجازی که قصه عیسی فرهمند، زاریس سازمان بهزیستی است که حین بررسی تخلفات مالی یکی از مراکز، متوجه یک بانده فساد اقتصادی و ترازیت مواد مخدر توسط دختران بدسرپرست می‌شود، در بخش سینمای جهان این جشنواره حضور پیدا می‌کند. پیش از این نیز فیلم سینمایی «کاپیتان» به کارگردانی محمد حمزه‌ای و تهیه‌کنندگی سیدصابر امامی که روایتگر زندگی عیسی، نوجوانی است که آرزوی دیدن دریا را دارد، برای حضور در بخش رقابتی فیلم‌های کودکان جشنواره داکا انتخاب شده بود. همچنین جشنواره بین‌المللی فیلم «داکا» از بیستم تا بیست‌و‌هشتم ژانویه ۲۰۲۴ برابر با ۳۰ دی تا هشتم بهمن در بنگلادش بر گزار می‌شود.

انیمیشن سینمایی «بجعی قهرمان» آماده نمایش شد

انیمیشن سینمایی «بجعی قهرمان» به کارگردانی حسین صفرزادگان و تهیه‌کنندگی محمدمهدی مشکوری پس از طی مراحل فنی آماده نمایش شد. سریال «بجعی قهرمان» یکی از آثار پر مخاطب شبکه پویاست که نسخه سینمایی آن آماده نمایش شده است. «بجعی قهرمان» محصول سازمان هنری – رسانه‌ای اوج است که با مشارکت موسسه «قاب رویا» و همکاری شرکت رامپون معدی تولید شده‌است. این انیمیشن سینمایی با تکنیک ۲ بعدی طراحی و ساخته شده است. انیمیشن «بجعی قهرمان» پس از ۲ فیلم «فهرست مقدس» و «پسر دلفینی» سومین انیمیشن سینمایی است که در سازمان هنری رسانه‌ای اوج تولید شده است.

حضرت امیر المومنین^ع:

دروغگو با دروغ خودش ۳ چیز به دست می‌آورد: خشم الهی بر او، اهانت به خودش از طرف مردم سرزنش و نکوهش فرشتگان نسبت به او.

روزنامه سیاسی ، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول: محمد آخوندی
مدیرعامل: رضا شکیبایی
سردبیر: سید علیدین نورالدینی

«وطن امروز» گزارش می‌دهد؛ روایتی از فیلم سینمایی «احمد» که در جشنواره فیلم فجر امسال به نمایش در می‌آید

معجزه احمد در زلزله بم

عجیب در فرودگاه است؛ ساعت‌هایی که حالا حوزه هنری با هوشمندی سراغ روایت تصویری آن رفته است. روایت پر از حادثه و هیجان ۱۸ ساعت اولیه پس از زلزله بم که ۲ سردار بزرگ جانشان را کف دست گذاشتند و کاری کردند کارستان و شاید درست در آن ساعت‌ها بود که مردی، غمگینانه و تلخ سراغ خانواده‌اش رفته بود که مدتی بود ندیده بودندش؛ خانواده‌ای که وقتی کنارشان رسید، زانوهایش شل شد و افتاد روی زمین. همه خانواده‌اش جلوی ویرانه‌ای که روزگاری خانه او بود خوابیده بودند با کفتی سفید روی هر کدام. مغزش از کار افتاده بود انگار. بی‌اختیار رفت سراغ ۲ پسرش قاسم و علی‌اکبر. هر دو را انداخت روی دوش و رفت تا شاید جایی به خاک بسپاردشان. بعد هم بنشیند کنار آنها و تا آخر دنیا گریه کند. در این دنیا نبوده. نه عکاس را دید که داشت از پشت سر تصویر می‌کرد، نه مرد بمی را که حرشش گرفته بود. از عکس انداختن در آن شرایط سخت و به قصد دعا و تنک کاری و داشت می‌دوید طرف عکاس و نه حتی مرد لاغراندامی که دوربینش را گذاشته بود زمین. زل زده بود به مرد و ۲ پسرش و راززار گریه می‌کرد. مردی که چند دقیقه بعد دوربین را برداشت و رفت تا از این اتفاق تلخ فیلم

بسازد؛ فیلمی که بعدها شد «بیدار شو آرزو». در آن شرایط و آن جنهمی که درست شده بود و همه تلاش می‌کردند خراش‌های روی روح و جسم‌شان را تاب بیاورند یا دست بالا به بکدیگر کمک کنند تا جنازه‌ها از زیر آوار بیرون بیاید و آنها که زنده مانده بودند مجال ادامه زندگی پیدا کنند، هیچ‌کس نمی‌دانست که در آن چند ساعت غریب ۲ سرداری که تمام زندگی‌شان را وقف مردم کرده بودند، چه حالی داشتند. ۲ بزرگی که اگر می‌شد می‌نشستند که ویرانه‌های بم با اشکشان سیراب شود اما خودشان را به زحمت کنترل کردند تا گروه از هم نباشد. آنها می‌دانستند که تا چند ساعت دیگر اگر فرودگاه بم راه نیفتاده باشد، دیگر هیچ کمکی نخواهد رسید، هیچ مجروحی منتقل نخواهد شد و بم چنان تنها می‌ماند که تمام اسکان زنده‌اش هم در معرض مرگ قرار می‌گیرند. حاج احمد می‌دانست در این چند ساعت اگر باران سنگ هم بیارد، آنها باید فرودگاه بم را احیا کنند؛ کاری که بعضی‌ها گمان داشتند خوش‌خیالی است و بعضی دیگر دیوانگی.

حاج احمد اما می‌دانست آن ۱۸ ساعت شاید از ۱۸ سال هم مهم‌تر است. می‌دانست نتیجه این ۱۸ ساعت چه خواهد بود. می‌دانست آن ۱۸ ساعت شروع دوباره زندگی خواهد بود.

بازار قصه‌گویی در پایان پاییز داغ شد

جولان قصه‌های ایرانی در سیما

■ **آمار چشمگیر جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی**

بیست‌وپنجمین دوره جشنواره بین‌المللی قصه‌گویی در آخرین روز پاییز ۱۴۰۲ در یزد به کار خود پایان داد. آیین اختتامیه این جشنواره در حالی در شهر یزد یکی از شهرهای باستانی ایران برگزار شد که به گفته حامد علامتی، معاون وزیر آموزش و پرورش و مدیرعامل کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در این دوره آمار ی خاصی و چشمگیر از حضور آثار به ثبت رسیده است. حامد علامتی درباره رونق قصه‌گویی در این دوره از جشنواره گفته است: بیش از ۱۷ هزار و ۵۰۰ قصه متفاوت حضور در این دوره از جشنواره بوده‌اند و از این میان طی برگزاری جشنواره در شهرهای مختلف ۱۱۰ هزار

روایتی از ۱۷ دوره برگزاری بخش شهید آوینی در جشنواره سینما حقیقت

سینماحقیقت و شهید آوینی

۱- هیچ فیلمسازی بدون پیش‌فرض به موضوعی نگاه نمی‌کند و این تقریباً امری محال است. همه هنرمندان برحسب عقاید، جهان‌بینی، فرهنگ و… حامل پیش‌فرض‌های خاص خود هستند.
۲- در صورتی که بتوان بدون پیش‌فرض به سوژه‌ای نگریست، جز ظاهر واقعیت را نمی‌توان در اثر مستند بازتاب داد و این به دستاوردی برای تماشگر نمی‌انجامد. پیش‌فرض‌ها – بر خلاف تصور اولیه – نه مانع، که طرق یا امکان‌هایی برای کشف حقیقت و فرارفتن از واقعیت ظاهری هستند که البته ما معتقدیم جز اولیای خدا از این طرق و امکان‌ها به توفیق وصال حق دست نمی‌یابند و این در معنای هنر و فرآیند هنرمندی تعیین‌کننده است، اگر چه امروز حکم معتبری نیست!

اگر در جشنواره فیلم مستند به همین عنوان فیلم مستند بسنده می‌شد، دیگر ضرورتی به طرح این بحث‌ها نبود اما آن عنوان سنگین و بسیار مهم، نشان می‌دهد باینبان و بر گزار کنندگان این رویداد، به فیلم مستند، به عنوان امکانی برای کشف حقیقت نگاه می‌کنند و این از یک سو معرف یک نگاه بسیار بلندفراانه است و در عین حال می‌تواند حاوی یک سهل‌گیری و ساده‌انگاری ناپسند درباره معنای «حقیقت» باشد.
بااین اوصاف، نقش و شأنی که شایسته منزلت هنری و فکری شهید آوینی در جشنواره سینماحقیقت باشد، آن بود که اساساً این جشنواره با این نام بخصوص، بر پایه نظر به‌او شکل بگیرد و اگر چه شکی نیست که

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر (عج)، کوچه سعید، ۹ لک
روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۲ | تلفن: ۶۶۴۱۳۷۲۸ | فاکس: ۶۶۴۱۳۷۲۷
پيام‌رسان: vatanemrooz.ir | پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir | چاپ: موسسه جام‌جم برتر برنا | توزیع: نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰

www.vatanemrooz.ir

www.vatanemrooz.ir

از مفاهیمی ارزشمند و عامه‌پسند و البته آموزنده هستند. در همین زمینه باید مدوری داشت بر صحبت‌های ارش فهمیم که در نشست این طور ادعا می‌کند که فیلم‌هایی که قصه‌گو نیستند، تاریخ انقضا و مصرف دارند و می‌گوید: «خاطرم هست یکی از سینماگران بزرگ جهان گفته بود اگر قصه نداری، فیلم نساز. بد تبدیل کردن سینما به عنوان یک تریبون سیاسی برای انتقال مضمون به مخاطب که قصه به این مضمون و شعاری اضافه می‌شود، وهن سینما است، در حالی که باید در روند بیان قصه، مضمون و نمادها بیان ششوند». در این میان اگر چه سروسوی امید ی از برخی آثار نظیر مجموعه تلویزیونی «پاخت» می‌توان برشمرد که البته آن هم درگیر و دار اتفاقات غیر هنری به دست فراموشی سپرده شده اما به لطف «مستوران» امیدها برای رونق قصه و قصه‌گویی در تلویزیون زنده شده است. نخستین فصل از مستوران که سال ۱۴۰۰ پخش شد با روایتگری محمدرضا سرفشار قصه‌گوی برنامه قدیمی «ظهر جمعه» علاقه‌مندان به سینمای قصه‌گو را خوشحال کرد. البته در کنار این قشر، مستوران مورد تقدیر اهالی ادبیات نیز قرار گرفت؛ آنهایی که همواره بر استفاده از آموزه‌های رفته در قصه‌ها و حکایت‌های کهن ایرانی به عنوان ابزاری برای انتقال مضمون خط داشته‌اند. بخش فصل دوم مستوران از روز ۲۸ آذر مصداق سوم ی بود بر رونق قصه‌گویی در روزهای پایانی پاییز. این مجموعه داستانی که هر شب از شبکه اول نسما پخش می‌شود در دومین فصل نیز با حفظ رویکرد فصل نخست، قصه‌گویی را دنبال می‌کند و تلاش دارد یک درام عاشقانه را در کنار داستانک‌هایی بر گرفته از قصه‌های کهن ایرانی روایت کند؛ مستوران ۲ قصه دلدادگی عطار زبردست و مشهور شهر مستوران و دختر حاکم شهر است که دچار فراز و نشیب و هجران‌هایی می‌شود.

باید ویرتین تمامیت سینمای مستند ایران باشد اما آکادمی این جشنواره با توجه به آرای این شخصیت درباره سینمای مستند و متأثر از آن به ارزش‌گذاری آثار مستند بپردازد. «سینماحقیقت» ادعای بزرگی است اما حالا به رویدادی اطلاق می‌شود که بی هر ایده و نگرانی، آثار مستند را جمع می‌کند و هر بار با معیاری متفاوت که سال به سال در کف گروه‌های داوری متفاوت و بیگانه از هم می‌چرخد، آثار جمع شده را ارزیابی می‌کند. این معایبر و آن داوران طبعاً به ویژگی‌های فنی توجه دارند و کمتر به مضامین توجه نشان می‌دهند. در این بین اما نام شهید آوینی به نام رویداد تنها معرف یک بخش ویژه است که باز هم ارتباطی با ویژگی‌ها و نظر گاه‌های فنی و هنری او و آثارش ندارد و تنها بر اساس مضمون تعیین شده است؛ آثاری که حاوی سوژه‌های گفتمان انقلاب اسلامی هستند، ولو اینکه دبیر محترم جشنواره امسال اعلام کرده که دامنه این گفتمان را توسعه داده و مثلاً موضوعات عدالت‌خواهانه را هم به این گفتمان افزوده‌اند. در نهایت گروه دیگری از داوران، آثار این بخش را با همان معایبر متعارف بخش اصلی، داوری می‌کنند و از بین این دست آثار، اثر برتر را انتخاب می‌کنند.
خب! سوال اینجاست که اگر بخشی به نام شهید آوینی وجود نداشته باشد، چه خلل یا خلأیی در برگزاری جشنواره پیش می‌آید؟ مسما ی نام شهید آوینی در این بخش چیست و اگر مثلاً نام یک شهید حوزه علمی یا نظامی بر آن گذاره شود، چه تفاوتی با نظر مناسبت با موضوعات گفتمان انقلاب چه اشکالی داشت؟ آیا این بخش در جشنواره مستند قرار است معرف جایگاه و اهمیت شهید سیدمرتضی آوینی در سینمای مستند باشد یا اثبات‌کننده یک بی‌اعتنایی مضاعف به این شخصیت؟!